

Nad Benešovými dekrety si ruce mnou předčasně!

Nedá se nevsimnout si, jak stále narůstá snaha poukazovat na dekrety prezidenta Edvarda Beneše jako na vyhaslé (obsolentní). Tyto dekrety vydávané v době končící II. světové války a krátce po ní byly dodatečně schváleny Prozatímním národním shromážděním v březnu 1946 ústavním zákonem č. 57/1946 Sb. Mají tak sílu ústavních zákonů. Ve sbírce zákonů bylo publikováno 98 dekretů prezidenta. Většina jich byla vydána v exilu. V exilu proto, že na našem území byla v té době OKUPACE. Okupace nacistickým Německem. Okupace, která stála v letech 1939-1945 životy 360 tisíc obyvatel československého státu. Okupace, která umožňovala nacistům rozhodovat o životě a smrti obyvatel dočasně porobeného státu. Okupace, která umožnila drancovat suroviny (uhlí, dřevo, nerosty). Za okupace posílalo Německo naše občany na nucené práce.

Ti, kdo hovoří o Benešových dekretech jako o vyhaslých, chtějí, aby se zapomnělo na to, co jim předcházelo. Aby se přičina, rozpoutání II. světové války, považovala za následek. Aby ti, kdo mají na svědomí rozpoutání největší tragédie v dějinách lidstva, z toho nyní vycházeli jako oběti. Ostatně pomohl jim v tom Evropský parlament se svou rezolucí O významu společné paměti pro budoucnost Evropy. Je ostudné, že jsem proti němu z českých europoslanců hlasovala jako jediná.

V dekretch prezidenta Edvarda Beneše se znárodnily některé průmyslové podniky, pojišťovny, banky. A co asi na nich někomu vadí nejvíc, je konfiskace majetku etnickým Němcům a Maďarům, kolaborantům a zrádcům. A pokud někdo rozporuje oprávněnost odsunu Němců, měl by si připomenout, že šlo o rozhodnutí uskutečněné na Postupimské konferenci vítěznými mocnostmi - Sovětským svazem, Spojenými státy a Spojeným královstvím.

A na závěr bych ještě připomněla jeden dekret prezidenta. Nejde ale o prezidenta Beneše. Jde o Háchův dekret o slibu poslušnosti Adolfu Hitlerovi z 8. března 1940. V něm slibovali poslušnost »vůdci velkoněmecké říše...« členové protektorátní vlády, zaměstnanci veřejných orgánů a orgánů veřejné správy, učitelé...

A když vidím, kdo se chce »sblížovat« se zástupci Sudetoněmeckého landsmanšaftu, kdo se fotí s jejich představiteli, kdo jezdí na jejich sjezdy, kdo chce pořádat tyto sjezdy i v České republice, kdo tyto myšlenky rozšiřuje i prostřednictvím komentářů a pořadů ve veřejnoprávních médiích, tak ani tento zavrženíhodný dekret nepovažuji za vyhaslý. Naopak, s nástupem nové pětikoaliční vlády toto nebezpečí návratu stoupá!

Kateřina KONEČNÁ, předsedkyně UV KSČM a europoslankyně

UPŘÍMNÝ BUCHANAN

Pro úvahu jak bude vypadat rok, který právě začal, si musím v rámci objektivní informace půjčit více citací, než mám ve zvyku a tak prosím o trpělivost a schovávavost i s některými výrazy, které bych osobně jinak nepoužil. Nejsem zastáncem toho, házet všechny americké politiky do jednoho pytle, stejně jako nelze odsoudit jen tak jiné názory, pokud nám slouží k pochopení toho, co se děje a co nás čeká. Musím konstatovat, že když jsem si přečetl komentář někdejšího kandidáta na amerického prezidenta, a ještě předtím poradce prezidentů Nixona a Forda, republikána

tělem i duší, Patricka Buchanana, tak jsem žasl nad jeho upřímností. Obsah naznačuje už samotný titul: "Rusko jsme podvedli, Čína je už před námi, Nový světový řád selhal".

Buchanan se zamýšlí nad uplynulými třiceti lety po rozpadu Sovětského svazu. K tomu dodává, citují: "Náš hlavní protivník, Sovětský svaz, se právě zhroutil, a rozpadl se na 15 států. Varšavská smlouva byla rozpuštěna. Celá střední a východní Evropa byla volná. Stali jsme se jedinou přeživší supervelmocí. Jenže místo toho, abychom udělali z Ameriky opět „normální zemi v normální době“, jak nabádala Jeane Kirkpatricková, vydali jsme se na cestu ke stvoření celosvětového impéria. ... Tehdy se v nás hodně arogantně vyvířilo „unipolární okamžik“, ve kterém nastolíme „liberální globální hegemonii“ a světu vnutíme Nový světový řád pod nadvládou a poručnictvím USA. S onou příslovečnou arogancí to obhajovala i ministryně zahraničí Madeleine Albrightová: „Pokud musíme použít sílu, je to proto, že jsme Amerika. Jsme nepostradatelný národ. Stojíme vysoko a vidíme do budoucna dále než jiné země! A jak jsme na tom tři desetiletí po těch opojných dnech?“ No namyšlenosti a neochoty uznat, že i ostatní mají co do budoucna říct, v tom bylo opravdu hodně.

Ani v odpovědi na tuto otázku se Buchanan v zásadě nemýlí. Jistě jsou k diskusi víceméně nepodstatné a velmi subjektivní názory a detaily, či hodnocení osobností, které bych jistě nepoužil, avšak zdravý nadhled a dostatečnou objektivitu mu určitě nelze upřít. Ba naopak. Prosim druhý citát: "Další dvě světové velmoci, Rusko a Čína, proti nám stojí sjednoceny ve „vztahu“, který, jak říká autokratický prezident Si Ťin-pching, „ve vzájemné blízkosti, schopnostech a možnostech... už přesahuje možnosti a schopnosti Severoatlantické aliance. ... Rozšíření NATO bylo nejosudovější chybou americké zahraniční politiky v celé éře po studené válce. ... Protože jsme do Severoatlantické aliance zatáhli všechny jeho bývalé spojence z Varšavské smlouvy – včetně tří bývalých sovětských republik (a porušili tak všechny sliby a záruky Gorbačovovi) – jsme nyní blízko bodu zkrížení mečů s Ruskem. A právě tak naše vlastní činy nás zahnaly do ponižující dohody s největším rivalem, jakého kdy USA poznaly: s Čínou," zdůrazňuje.

Je až úsměvné, jak Čínu a její ekonomický růst hodnotí Buchanan bez typicky českých politických předsudků: "Vždyť kdo nejvíce pomohl přetvořit moderní Čínu se čtyřnásobkem naší populace v první světovou mocnost a se schopností postavit se Americe na všech frontách – strategické, vojenské, diplomatické i ekonomické? Ovšem, kapitalistická Amerika."

V této souvislosti ještě okatěji vyplývá na povrch primitivnost a ubohost některých českých politiků, kteří vůči Rusku a Číně srší nenávistí a jen papouškují to, co jim kdesi v Bruselu vtoukají do hlavy. O skutečném stavu věci, na rozdíl od Buchanana,

buratsví, které bude znamenat globální obchod pro naši prosperitu, Clintonovští demokraté a Bushovi republikáni, omámení představou bohatství, které bude znamenat globální obchod pod naší kontrolou pro naši prosperitu, otevřeli americké trhy produkci odkudkoli na planetě. Americké korporace začaly rychle přesouvat výrobu ze Spojených států tam, kde to šlo nejlépeji – do Čínské lidové republiky. Od roku 1991 začala Čína obrovským tempem růst, a nakonec se jako první výrobní velmoc na světě přehnal přes USA, "...A tak vlastně Buchanan zároveň definuje tři základní historické chyby, jejichž vinou přišly USA o jedinečné postavení ve světě po konci studené války.

Opět citát: "Zprv - neslýchanou arogancí se nám podařilo odcizit si Rusko tím, že s ním bezdůvodně zacházíme jako s nenapravitelným a trvalým nepřítelem, a abychom tomu dali korunu, přemístíme mu NATO ne na jeho dvorek, ale přímo na hlavní verandu. Z druhé - explozí globalistické obchodní politiky Nového světového řádu jsme umožnili Číně, aby se stala přinejmenším rovnocenným ekonomickým a vojenským rivalem Spojených států.

Zatřetí, zbytečné a nesmyslné americké invaze na Blízký východ s našimi věčnými válkami v Afghánistánu, Iráku a poté v Sýrii, Libyi a Jemenu. Nic nám nepomohly. Vedly jen ke smrti a zkáze.

Ptáme-li se dnes, jak jsme přišli o úchvatné prvenství, které jsme měli v roce 1991, odpověď zní jasně: Způsobili jsme si to sami."

Opravdu tak často necitují politiky, a tím méně amerických republikánů, ale tentokrát jsem musel. Jistě mne stihne spravedlivá zloba našich neschopných, či spíše všeho schopných pisálků, ale budiž jim odpuštěno, že mne pomluví, když alespoň někdo se nad tímto textem zamyslí.

JUDr. Vojtěch Filip

Ladislav Zápotocký, průkopník socialismu 170. výročí narození

Potěšilo mne, když jsem v úterý 4.ledna v příloze Haló novin VIZE mladých našla článek Romana Čučely z Prahy k 170. výročí narození (12.února 1852) průkopníka socialismu: "Ladislav Zápotocký vykročil správnou cestou". Článek postihuje stručně, ale výstižně všechny mezníky politického života L.Z.

Ladislav Zápotocký, používal pseudonym Budečský nebo Mikuláš Haštalský, český novinář a politik, spoluzakladatel české sociálnědemokratické strany. Byl otcem pozdějšího československého prezidenta Antonína Zápotockého.

Ladislav Zápotocký se narodil v Praze, v Haštalské ulici. Jeho otec Antonín Zápotocký, krejčovský mistr, zemřel 10. června 1853 a matka Anna se znovu vdala za Antonína Jiskru, také krejčího. Ten byl Ladislavovým kmotrem a též v roce 1853 ovdověl; z prvního manželství měl, jako Anna Zápotocká, jedno dítě a společně měli manželé Jiskrovi další tři děti. S nevlastním otcem, který ho přivedl k zájmu o vzdělání, měl Ladislav dobrý vztah. Po dokončení obecné školy se u něj vyučil krejčím.

V jednadvaceti letech se Ladislav Zápotocký začal angažovat v otázkách dělnického hnutí. V roce 1873 spoluzaložil Vzdělávací besedu dělníků krejčovských, která existovala do zákazu v roce 1877. V roce 1873 se též stal redaktorem čtrnáctideníku *Dělnické listy*. Ve stejném roce ale redakci opustil a s dalšími socialisticky smýšlejícími redaktory založil periodikum *Budoucnost*. Často též přispíval do, socialisty později obnovených, *Dělnických listů*. Články v *Budoucnosti* a *Dělnických listech* podepisoval pseudonymem L. Budečský.

28. září 1876 se Ladislav Zápotocký zúčastnil založení české zemské organizace rakouské sociální demokracie a byl zvolen do jejího užšího vedení.

7. dubna 1878 se v hostinci U Kaštanu v Břevnově (dnes Praha) konal tzv. Břevnovský sjezd. Na sjezdu byla ustavena Sociálně demokratická strana československá v Rakousku, Josef Boleslav Pecka a Ladislav Zápotocký byli hlavními osobnostmi tohoto sjezdu. Vznikla tak zvláštní organizace českých sociálních demokratů v rámci celorakouské sociálně demokratické strany. Krátce poté bylo zahájeno policejní vyšetřování pro přečin tajného spolčování. Ladislav Zápotocký byl odsouzen na dva měsíce těžkého žaláře. V roce 1882 byl pro svou politickou činnost znovu odsouzen a uvězněn, tentokrát na rok a půl. Po odpykání trestu v lednu 1884 byl vypovězen z Prahy, což bylo jednou z forem perzekučních opatření v těchto letech. Na vystěhování měla rodina 48 hodin.

Bez peněz se odstěhoval Ladislav Zápotocký se svou ženou Barborou, která pocházela z Malovesky u Klatov a dcerkou do Chebu, kde doufali najít živobytí a klid. Nestalo se tak. Byl bez důvodu purkmistrem Chebu vypovězen. Odstěhovali se do Kovár, dnes součást Zákolan. Představitel obce, včetně faráře, se obávali, aby tento socan a bývalý politický vězeň, neovlivnil „ovečky jejich farnosti“ a štváli lidi proti němu. Pro rodinu to byly nesnesitelné poměry, proto se stěhovali do Kolče, domovské vsi po otci Ladislava. Ani tady to nebylo jiné. Museli také odejít z obce. Nastěhovali se do Zákolan.. Zde se Ladislav vrátil na 16 let ke svému původnímu povolání krejčího.

Já bych chtěla rozšířit onu etapu života rodiny Zápotockých v Zákolanech na našem okrese. Zde se krátce po nastěhování 19.prosince 1884 narodil Antonín Zápotocký, jako druhé z pěti dětí Ladislava.

V rodině panovala velká bída. Ladislav se obrátil o pomoc na kladenskou sociální demokrati, zda by mu neopatřili nějaké zákazníky pro jeho krejčovskou živnost. Bohatí k socialistovi a propuštěnému politickému vězni nechtěli a kladenská dělníka zase neměli tolik, aby si mohli dát ušít nové šaty. Tehdy měli muži oblek na svatbu, který jim sloužil celý život a ještě ho dostali do rakve. Tak malé i větší opravy jejich obleků, byly důležité pro život rodiny Zápotockých.

O pomoc se postarala žena Barbora, která uměla šít a spravovat roztrhané šatečky vesnických dětí. Několik týdnů to dělala zdarma, až se jí podařilo získat si důvěru místních lidí. Pak jí začali přinášet některé věci do kuchyně – Pokračování na str. 2

L.Zápotocký - dokončení

brambory, obilí aj. a sami si o její služby říkali. Jejím prostřednictvím se lidé seznamovali i Ladislavem zvláště, když potřebovali s něčím poradit. Přesvědčivé vystupování mu získávalo u vážnost a úctu lidí. Postupně se mu podařilo vymýtit lži o něm i o socialismu. Svým příkladným životem a drobnou prací a vztahem k sousedům se manželům podařilo získat si deputátníky i domkáře na svou stranu. Protože krejčovina je neuznávala, pořídili si malý obchůdek s drobnostmi, potřebnými pro chudé domácnosti. Zboží vozila Barbora Zápotočká z Kralup.

Rodiče nemohli dát svým dětem, zejm. bystrému Tonikovi potřebné školní vzdělání, po kterém toužil. Místo toho mu otec předával své nejlepší vědomosti, naučil ho rozeznávat dobro a zlo a milovat lidi, utlačované vrchností tehdejší společnosti.

Lepší životní úroveň rodiny umožnila Ladislavovi více se věnovat veřejné a politické činnosti. Založil „**Vzdělávací a podporující spolek pro okolí Budče**“. Při vzniku spolku, pomáhal i malý Toník jako spojka. Ladislav sledoval i události v dělnickém hnutí a sociálně demokratické straně.

Velmi brzy se sblížil s kladenskými soudruhy, kteří se mu snažili pomáhat v zajištění životní existence. Ladislav postupně začínal přednášet mezi dělníky a chudinou, zvláště k podpoře stávkového hnutí pro vybudování odborových organizací. Vysvětloval dělníkům základní poučky Marxe a Engelse o úloze odborových organizací. Prováděl osvětovou činnost v dělnických spolcích. Svým vyprávěčským talentem a lidovým výkladem získával stále více posluchačů, protože dokázal spojovat zajímavé a vědecké se všedním životem pracujících a přiblížit i sociální a politickou problematiku v dané oblasti. Začal se aktivně prosazovat ve vedení kladenských sociálních demokratů. Z jeho iniciativy byl připravován **1.máj 1890 v Kladně** v lesíku Hvězda /za Sletišťem/. Sám zorganizoval průvod Zákolanských do Kladna a tohoto slavného prvomájového průvodu se zúčastnil i se synem Toníkem.

Jako bývalý redaktor Dělnických listů a Budoucnosti byl zkušeným pomocníkem při **zakládání kladenského dělnického časopisu SVOBODA, jehož první číslo vyšlo koncem dubna 1891**. V tomto časopise se stal stálým dopisovatelem a kolportérem. Syn Antonín, když chodil na měšťanku do Kladna, nosil do redakce tatínkovy články, podepsané „Budečský“ a zpět bral balíčky novin, které pak otec roznášel.

Léta utíkala a boje dělnické třídy nabývaly na rozmachu právě na Kladensku. V popředí tohoto dělnického hnutí stál Ladislav Zápotocký. Když 18.srpna 1888 vypukla hornická stávka na dole Jan. Stávkokazi sice pomohli stávku zhatit, ale napomohla k radikálnějšímu společnému postupu všech havířů v Čechách za své požadavky. O rok později 8. srpna 1899 vypukla stávka v tavírně Poldiny hutě a rozšířila se na všechna oddělení v železárnách. Byla to do té doby největší stávka kovodělníků na Kladně. Ladislav Zápotocký byl denně mezi stávkujícími, účastnil se aktivně jejich porad a schůzí.

Současně psal články do SVOBODY o zkušenostech stávkového hnutí. Rozmach stávkového hnutí si vyžádal, aby **SVOBODA, orgán sociální demokracie**, vycházela třikrát týdně. Bylo usneseno, aby **Ladislav Zápotocký se stal jejím redaktorem**. SVOBODA se pak stala organizátorem revolučních akcí a urychlila přípravu slavné **hornické stávky, která začala 15.ledna 1900** a trvala tři měsíce.

V té době se také zvýšil nátlak a štvání zákolanské smetánky vůči osobě Ladislava Zápotockého. Ten pak rychle ztrácel zákazníky. Toho donutilo, aby požádal o povolení k návratu do Prahy.

V roce 1900 byl povolán, aby řídil odborovou organizaci železničních zřízenců. Po návratu do Prahy byl zaměstnán v odborovém periodiku *Železniční zřízenec*. Činnost v novinách ukončil 1906, kdy byl postižen mozkovou mrtvicí. Stále však přispíval do sociálně demokratického tisku.

Zemřel v Praze, 16. prosince 1916, v nemocničním ústavu ve Bohnicích (dnes Praha) na zánět plic a průdušek. Pochován byl na pražských [Olšanských hřbitovech](#). Jeho hrob je neoznačen; po roce 1989 byl pravděpodobně zrušen.

Šestnáct let života Ladislava Zápotockého v Zákolanech a působení na Kladensku, je významným mezníkem dějin dělnického hnutí v kladenském okrese. Plamen, který rozněčkal na Kladensku již nikdy neuhasl, neboť o několik let později přišel mezi hutníky a horníky jeho syn Antonín a převzal od svého otce revoluční štafetu pro další působení za práva pracujících lidí.

EV

Ze zápisníku kriminalisty

Je červenec a začínají prázdniny a jsou, asi poslední, sobotní mládežnické čaje. Všichni se dobře baví, kapela Redyboys hraje převážně džez, ale dokáže i jinou modernu. Jana je tam se svým kamarádem Jirkou a s celou partou a docela se dobře baví, tancují, povídají si, co budou dělat o prázdninách, kam pojedou s rodiči a kam sami. Jana by chtěla prvních čtrnáct dní s rodiči a druhých čtrnáct dní s Jirkou a v srpnu už má zajištěnou brigádu u táty v kanceláři. Ona ukončila 3. ročník ekonomky, Jirka je zaměstnán jako mistr v nedalekých strojinách. To, že ho Jana postavila před hotovou věc, jak má naplánované prázdniny, se mu vůbec nelíbí. Sice počítal s dovolenou od půlky července, první týden by s Janou někam jel, asi na jejich chatu, ale druhý týden chce jet se svojí partou na vodu a bez Jany. Janě se to nelíbí a tak se pohádali, ještě chvíli zůstala na čajích, ale pak odešla, chtěla jít sama. Ale dohonal ji Pavel, že jde taky domů, a že ji doprovodí, vždyť bydlí v sousední vesnici.

V neděli dopoledne asi v 10. hodin zjistili rodiče, Jany že dcera není doma a nebyla doma asi ani v noci, nemá rozestlanou postel a oblečení schází jen to, v kterém včera odešla, tedy sukně a blůzka. Začnou jí shánět nejdřív u Jirky, ale ten jim řekl, že Jana odcházela asi v šest a pokud ví, tak sama. Ptají se tedy u spolužáků a spolužaček, ale Jana nikde není. Tak zajedou na místní oddělení VB, že pohřešují dceru, že u žádných známých ani příbuzných není a že byla na čajích asi do osmnácti hodin.

Oznámení přebírá podporučík Veselý, který má dozorčího oddělení. Rodičům řekne, že kdyby se Jana objevila, tak aby okamžitě zavolali na oddělení, a že bude vyhlášeno místní pátrání v obvodech. V pondělí ani v úterý se Jana nikde neobjevila a tak je o pohřešované informován poručík Novák z prvního oddělení obecné kriminálky okresu. Ten okamžitě jede za Veselým, seznámí se se spisem a vyhledává pátrání v rámci okresu.

Je to již skoro týden co osmnáctiletá Jana zmizela, místní ani okresní pátrání nepřineslo žádné kladné výsledky. Je znovu vyslechnut Jirka i Pavel a i další, kteří s ní byli na zábavě. Nikdo z vyslýchaných svědků jí po osmnácté hodině neviděl a ani nevěděli v kolik hodin přesně odcházela ani kdy odešel Pavel a někteří další, kteří na zábavě nebyli až do konce. Jirkovi alibi dosvědčil Honza s Katkou a Jiřinou a kluci z kapely, všichni odcházeli společně po dvaadvacáté hodině, jak se říká „s bubnem“.

Je opět neděle, na místní oddělení příběhne pan Zázvorka, že jeho děti a sousedovic si hrály nedaleko řeky a našly tam nějakou mrtvolu. Shodou náhod opět slouží Veselý

aten okamžitě vyrozumívá Nováka a výjezdovou skupinu okresu. Na místo jede vyšetřovatel, operativce z jedničky, technik, psovod a saporčejně poručík Novák. Při příjezdu na místo nálezu mrtvoly okamžitě zareagoval Novák, jedná se o pohřešovanou Janu. Vyšetřovatel, major Sýkora, se ho zeptal, jak to ví tak přesně.

. Přeci podle popisu oblečení, v čem Jana tu neděli byla viděna a jak to popsali kamarádi a rodiče. Hned při prvním pohledu bylo zřejmé, že nejde o nešťastnou náhodu nebo sebevraždu, určitě se jedná o vraždu a tak se místo nálezu těla musí uzavřít a okamžitě se musí vyrozumět náčelník 1. odboru obecné kriminálky Krajské správy. Za hodinu už je na místě podplukovník Mašek, major Vodrážka z 1. oddělení násilných trestných činů a specialista na odebírání pachových stop nadporučík Ječmen. Začíná práce na místě, technik pořizuje fotodokumentaci, zajišťuje trasologickou stopu vedle mrtvoly a tím jeho práce končí. Psovod i specialista na MPK jsou na místě zbyteční, pachové stopy již dávno vyprchaly vlivem tepla, tento týden je opravdu letní počasí, teploty se pohybují kolem 32 stupňů, ideální na koupání a ne na vraždu. Přivolaný obvodní lékař nemůže přesně určit ani dobu smrti ani příčinu a tak doporučuje soudní pitvu. Náčelník okamžitě jmenuje tým pro vyšetření tohoto hrůzného činu, oba operativce, z okresu i kraje, vyšetřovatele Okresní i Krajské správy a analytika 1. odboru kraje. Tělo Jany je převezeno do Prahy na soudní k provedení pitvy, s požadavkem co nejrychlejšího zpracování zprávy. V pondělí odpoledne již je z pitevní zprávy jasné, že šlo o násilnou smrt. Jana měla značně poškozenou jazyčku a podle zbylých skvrn kolem úst, byla zardoušena. Tedy jasná vražda a asi v afektu.

Začíná opětovně ověřování výpovědi svědků, začíná se u jejího přítele Jirky, ale nic nového není zjištěno, ani z výpovědi dalších se kriminalisté nic nového nedozvěděli. Až Jiřina si vzpomněla na Karla Hříbala, ten přišel na zábavu později, ale to tam Jana ještě byla. Karel byl předveden na kriminálku za účelem podání vysvětlení k danému případu. Výslech byl prováděn zažitým postupem, nejprve osobní data, seznámení s důvodem vyšetřování a pak už rutinní práce, otázka, odpověď. Výslech vede major Vodrážka za přítomnosti majora Sýkory a zapisovatelky Renaty Holubové. Výslech se blíží k poslední otázce, když Hříbal řekne, že s Janou viděl Pavla, že s ní šel, a že s ní i hodně tancoval, když se Jana nepohodla s Jirkou. Tedy nová indicie, kluci z kriminálky si okamžitě pro Pavla dojeli a začíná nový výslech, kolotoč otázek, na které nestačí Pavel rychle reagovat. Když je mu ukázána fotografie Jany, pořízená na místě jejího nálezu, tak se sesypal. Vypovídá, že jí nechtěl ublížit, jen když jí doprovázel domů, tak ho provokovala, nechala se osahávat po celém těle, ale když chtěl, aby mu byla povolná, tak se cukla, že ne, že to nejde. To už leželi v trávě u řeky. Tak jí trochu rukou přitlačil na ústa a na krk. Něco vyjekla, tak ji pustil a odešel, nechal ji tam. To možná ještě žila, kdyby jí zavolal pomoc, tak si mohla ještě užít prázdniny a možná i se svým klukem Pavlem. Práce týmu skončila, vrah byl usvědčen. Jména byla pozměněna. LN.

Bartoš zůstal, pirátské ideály odešly

Je konec straně, která o sobě prohlašovala, že je tolerance sama, když jedna z kandidátek nemůže projevit ani svůj názor, aniž by za to byla ostrakizována,« uvedla předsedkyně ÚV KSČM a europoslankyně **Kateřina Konečná**.

Měla tím na mysli Bartošovu protikandidátka, někdejší místopředsedkyni strany **Janu Michailidu**, která v prvním kole obdržela 285 hlasů, nejméně ze všech čtyř předsednických kandidátů, v posledních dnech upoutala pozornost prohlášením, že její vnitřní přesvědčení »je komunistické ve smyslu původním, demokratickém«. Rozvířilo to debatu, kterou doprovázely i vulgární výpady. Michailidu se v sobotu k této události vrátila: *»Na závěr bych chtěla říct, že mě velice mrzí, že moje sdělení utopického snu o demokratické kooperativní a vzájemné společnosti způsobilo mnoha lidem velkou negativitu v jejich životech.«*

NOVÁ VIZE v režii celosvětových loutkovodičů , vizionářů

Lidstvo je pro pokrok a to všemi deseti, avšak je ten rychlý a šílený pokrok to nejlepší pro lidstvo? Přirozená inteligence lidí upadá. To ale vůbec nevádí, neboť celosvětoví loutkovodiči, novodobí vizionáři, nahradí dříve p ř i r o z e n o u inteligenci lidí novodobou u m ě l o u inteligencí, možná na baterky anebo na zelenou energii, na tu skvělou solární či větrnou. Lidé budou mít konečně právo být všeobecně hloupými. Svě mozky mohou klidně nechat přirozeně zakrnět. To samé plánují ti celosvětoví loutkovodiči, vizionáři, udělat i s manuálně pracujícími lidmi. Rukodělná práce se stane člověku zbytečnou. Všechno vyrobí roboti, řízení patrně také tou umělou inteligencí na baterky. Co bude s hloupými, nevzdělanými a rukodělně nepracujícími lidmi ? Budou se jen tak bezcílně povalovat, poflakovat, brát drogy a hrát si z dlouhé chvíle s noži a střelnými zbraněmi? Domy se budou tisknout v 3D tiskárnách? Potraviny, maso, zeleninu, budou lidem vyrábět umělé BIO reaktory? Nebinárním, bezpohlavním, agresivním a unuděným flákačům, budou loutkovodiči, novodobí vizionáři, vyrábět umělé děti též v BIO děložních reaktorech? Vše potřebné k životu budou lidé bezpracně dostávat od svých loutkovodičů zadarmo? Nastane snad doba zázraků? Nastane snad doba božího rovnostářského komunismu na Zemi a ještě k tomu bezpracného? Žít skromně za práci v socialismu ne?! Žít v luxusu za nesplácené dluhy ano?! Žít životy nevzdělaných a bezpracných parazitů, to je to pravé ořechové, vizionářské? No, nebude to nádherna? Nečeká naše potomky skvělá budoucnost? :o(

Je to jen hloupá dedukce, fikce, anebo loutkovodiči chystaná budoucí realita? Co všechno z té nesmyslné vize dnes už platí ?

Nejlepší česká diplomová práce studentky UK. Vítězná práce na téma Green Deal zní: "Neměj děti, zachráníš svět!" Lidská hloupos , psychicky nemocných, západních vizionářů, genocidních sebevrahů, se nebeských výšin dotýká. Jejich lidská hloupost se také nás všech nebezpečně dotýká .

Zdroj internet --- Zrušili antikoncepci a sterilizaci a n u t í ženy, aby rodily. Kdo? Íránská vláda. Proč? Protože Evropa bude svou tupou hloupostí naprosto v y l i d n ě n á, vyklizená, pro osídlování muslimskými a africkými etniky. Dělohy íránských a afrických žen musí zachránit, nahradit, dobrovolně vymírající Evropany, Evrop .

Naše nová, "krásná", VIZE nám doporučovaná hloupostí EU, potažmo USA, se patrně inspirovala americkou sektou Jima Jonese "Chrám lidu". Ten americký vizionář v džungli povraždil, dobrovolnou smrtí, 915 lidí včetně dětí. Západní vizionáři z džungle amerického "Bílého Chrámu lidu" se ovšem stále zdokonalují ve vymýšlení stále nových a nových postupů, jak svými pokusy genocidně manipulovat s lidmi celého světa, jak z nich dělat hlupáky, bezpohlavní individua, bez domovů a svých vlastí. Hitler s těmi etnickými pokusy, čistkami, začal, jeho pováleční američtí přátelé v těch pokusech patrně pokračují. Slované "nemějte děti", zachráníte svět pro boží árijce a ilumináty. Je to snad mylná teze, mylný souhrn událostí ? Vývoj ve světě, řízený " hlavou světa " USA, vůbec nevypadá dobře a tuto fiktivní VIZI činí nanejvýš věrohodnou .

E S D

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce:ul. Mialdy Horákové 497,

Kladno 2, tel.: 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256

E-mail:ov.kladno@kscm.cz, WEB://<http://kladno.kscm.cz>

MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí